

Vendim nr. 35 datë 22.02.2023

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Elsa Toska,	Kryesuese
Sandër Beci,	Anëtar
Ilir Toska,	Anëtar

në datën 22.02.2023 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 20 (Sh) 2022 të Regjistrit Themeltar, që i përket:

KËRKUESE: **SHOQATA “UNION SECURITY ALBANIA”**

OBJEKTI: **Shfuqizimi i vendimeve nr. 254 (86-2019-3622), datë 16.12.2019 të Gjykatës Administrative të Apelit; nr. 00-2021-1939 (242), datë 22.11.2021 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.**

BAZA LIGJORE: Nenet 11, pika 2, 118, pikat 2 dhe 3, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, nenet 71 dhe 74 të Marrëveshjes së Stabilizim Asociimit (MSA); neni 81, pika 2, i ligjit 108/2014, datë 31.07.2014 “Për Policinë e Shtetit”, të ndryshuar (*ligji nr. 108/2014*); neni 4, pika 1, i ligjit nr. 9374, datë 21.04.2005 “Për ndihmën shtetërore”, të ndryshuar (*ligji nr. 9374/2005*); ligji nr. 9643, datë 20.11.2006 “Për prokurimin publik” (*ligji nr. 9643/2006*); nenet 27, 49, shkronja “d”, 70 dhe 71/a të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoi relatorin e çështjes Elsa Toska, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

Rrethanat e çështjes

1. Me vendimin nr. 5012, datë 24.02.2015 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, shoqata “Union Security Albania” (*kërkuesja*) është regjistruar si person juridik, organizatë jofitimprurëse, vullnetare, e pavarur, profesionale, e cila bashkon shoqëritë private të sigurisë dhe kontribuon në mbrojtjen e interesave të tyre profesionale, shoqërore, intelektualë, materiale si dhe në forcimin e një imazhi publik pozitiv (*neni 1 i statutit të shoqatës*). Qëllimi dhe fusha e veprimtarisë së saj janë: ndihma në mbrojtjen e interesave profesionale, intelektuale, etike, shoqërore dhe materiale; ndihma në rritjen e përgatitjes profesionale të anëtarëve të saj dhe në rritjen e luftës kundër elementëve keqbërës në fushën e sigurisë fizike e më gjerë; stimulimi i konsolidimit të autoritetit profesional dhe shoqëror të anëtarëve të saj; kontribuimi në informimin objektiv të shoqërisë për çështjet e sigurisë fizike; ndihma në rritjen e performancës profesionale dhe etike të anëtarëve të unionit dhe shoqërisë në përgjithësi; nxitja dhe dhënia e mendimit në lidhje me iniciativa ligjore që ndikojnë në rritjen e sigurisë fizike; krijimi, ruajtja e marrëdhënieve dhe bashkëpunimi me organizata ose institucione të tjera brenda e jashtë vendit; mundësimi i kryerjes së kërkimeve shkencore, botimeve me vlera të tilla, si dhe ndërmarrja e nismave në drejtim të rritjes së sigurisë.

2. Në datën 04.04.2019, në zbatim të nenit 100 të Kushtetutës, ligjit nr. 9901, datë 14.04.2008 “Për tregtarët dhe shoqëritë tregtare”, të ndryshuar (*ligji nr. 9901/2008*), si dhe pikës 2 të nenit 81 të ligjit nr. 108/2014, Këshilli i Ministrave ka nxjerrë vendimin nr. 177 “Për krijimin e shoqërisë “Illyrian Guard” sh.a., dhe për përcaktimin e autoritetit publik, që përfaqëson shtetin si pronar të aksioneve të kësaj shoqërie” (*VKM nr. 177/2019*). Ky vendim është publikuar në Fletoren Zyrtare nr. 48, datë 11.04.2019 dhe ka hyrë në fuqi pas botimit në këtë Fletore.

3. Përmes kësaj VKM-je është krijuar shoqëria tregtare “Illyrian Guard” sh.a. me kapital 100% shtetëror (*shih VKM-në nr. 177/2019, pika 1*), e cila është regjistruar në Qendrën Kombëtare të Biznesit në datën 19.04.2019, me objekt të veprimtarisë: “*Fushën e rendit dhe sigurisë publike, teknologjisë së informacionit, zhvillimit, prodhimit, mirëmbajtjes dhe operimit të sistemeve teknologjike të monitorimit të rendit dhe sigurisë publike. Shoqëria kryen aktivitet me qëllim ofrimin e shërbimit me kushte më të mira dhe kosto më të favorshme se tregu, për Ministrinë e Brendshme dhe institucionet apo agjencitë në varësi të saj. Shoqëria kryen aktivitete të tjera tregtare me qëllim gjenerimin e fitimeve. Nënkatëgoria 1.3.A, sigurimi fizik i objekteve shtetërore e private, i personave, si dhe veprimtarive social-kulturore, sportive, fetare e politike, i cili ushtrohet në të gjithë territorin e vendit. Nënkatëgoria 1.3.B, sigurimi*

dhe shoqërimi i vlerave monetare e sendeve të çmuara gjatë transportit, i cili ushtrohet në të gjithë territorin e vendit. Ofrim të shërbimit kontroll, aktivizim dhe check-in bilete.”. Po sipas VKM-së nr. 177/2019, të gjitha institucionet dhe subjektet publike, të cilat kanë në administrim objekte shtetërore, ruajtja dhe sigurimi i të cilave duhet të realizohet nga shërbime të specializuara për këtë qëllim, i drejtohen me kërkesë kësaj shoqërie për të përfituar shërbimin e ruajtjes dhe të sigurisë fizike (shih VKM-në nr. 177/2019, pika 10), ndërsa mënyra e përlllogaritjes së tarifave të shërbimeve specifike, që u ofrohen subjekteve publike, përcaktohet me udhëzim të përbashkët të ministrit të Brendshëm dhe të ministrit të Financave dhe Ekonomisë (shih VKM-në nr. 177/2019, pika 7).

4. Në datën 28.05.2019 kërkesja i është drejtuar Gjykatës Administrative të Apelit me kërkesëpadi me objekt: “Shfuqizimi i VKM-së nr. 177, datë 04.04.2019 “Për krijimin e shoqërisë “Illyrian Guard” sh.a. dhe përcaktimin e autoritetit publik, që përfaqëson shtetin si pronar të aksioneve të kësaj shoqërie”, për të cilën gjykata, me vendimin nr. 254 (86-2019-3622), datë 16.12.2019, ka vendosur rrëzimin, duke arsyetuar, ndër të tjera, se akti normativ nënligjor, VKM-ja nr. 177/2019, është në përputhje me objektivin dhe qëllimin e ligjit nr. 108/2014, në zbatim të të cilit ka dalë dhe në raport të drejtë me nevojën që ka diktuar daljen e tij.

5. Për rekursin e paraqitur nga kërkesja, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2021-1939 (242), datë 22.11.2021, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të Gjykatës Administrative të Apelit, duke arsyetuar, ndër të tjera, se VKM-ja e kundërshtuar është nxjerrë në bazë të nenit 81, pika 2, të ligjit nr. 108/2014 dhe se llojet e shërbimeve të ofruara nga shoqëria “Illyrian Guard” sh.a. janë në përputhje me misionin e Policisë së Shtetit dhe në funksion të realizimit të tij.

6. Në datën 07.10.2022 kërkesja i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (Gjykata) me kërkesë për shfuqizimin si antikushtetuese të vendimeve të Gjykatës Administrative të Apelit dhe Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë.

7. Në zbatim të vendimit nr. 7, datë 06.06.2022 të Mbledhjes së Gjyqtarëve, çështja i ka kaluar për shqyrtim paraprak njërit prej Kolegjeve të Gjykatës. Në vijim, në kushtet kur një nga gjyqtarët e Kolegjit është zëvendësuar me gjyqtar të ri për shkak të mbarimit të mandatit, për shqyrtimin paraprak të kërkesës së kërkuases, Mbledhja e Gjyqtarëve, me vendimin e datës 14.02.2023, ka vendosur caktimin e një tjetër gjyqtari në përbërje të Kolegjit të Gjykatës.

II

Pretendimet e kërkueses

8. **Kërkuesja**, në mënyrë të përmbledhur, ka parashtruar se gjykatat kanë vendosur në kundërshtim me Kushtetutën, duke bërë keqinterpretim të koncepteve kushtetuese, ligjeve dhe rrethanave të faktit, pasi VKM-ja nr. 177/2019 cenon:

- 8.1. *Lirinë e veprimtarisë ekonomike*, të garantuar nga neni 11, pika 2, i Kushtetutës, pasi detyron institucionet publike për lidhjen e kontratës me shoqërinë “Illyrian Guard” sh.a., duke përjashtuar nga procedurat e konkurrencës, sipas ligjit nr. 9643/2006, të gjitha subjektet që ushtrojnë veprimtari në tregun e shërbimeve të ruajtjes dhe sigurisë fizike të institucioneve shtetërore. E drejta për të lidhur kontrata dhe për të zhvilluar veprimtari tregtare është një ndër format e ushtrimit të lirisë së veprimtarisë ekonomike dhe, në sektorin publik, realizimi i kësaj të drejte mundësohet nëpërmjet pjesëmarrjes në procedurat e prokurimit publik, të cilat synojnë miradministrimin e fondeve publike. Përdorimi i këtyre fondeve për përfitim të mallrave dhe shërbimeve nga institucionet shtetërore duhet t’u nënshtrohet rregullave të përcaktuara në ligjin nr. 9643/2006, pasi ato nuk përbëjnë pasuri vetjake të institucionit shtetëror, por të ardhura të përbashkëta që përdoren për qëllim të së mirës publike. Shteti nuk mund të sillet si pronar me fondet publike.
- 8.2. *Parimin e kufizimit me ligj të të drejtave*, të parashikuar në nenin 17 të Kushtetutës, pasi përjashtimi nga procedurat e prokurimit publik nuk është bërë me ligj, por me vendim të Këshillit të Ministrave. Edhe ligji i ri nr. 162/2020, i cili ka përcaktuar në mënyrë të detajuar rastet e përjashtimit, nuk përfshin kontratat e ruajtjes dhe të sigurisë publike.
- 8.3. *Parimin e proporcionalitetit*, pasi ndërhyrja e shtetit në lirinë e veprimtarisë ekonomike nuk ka ruajtur ekuilibrin ndërmjet nevojës për ndërhyrje dhe mjetit ligjor të përdorur, i cili nuk përputhet me qëllimin që synohet të arrihet. Përqendrimi i të gjitha kontratave me institucionet publike në dorën e një subjekti të vetëm dhe përjashtimi i shoqërive private të ruajtjes dhe sigurisë fizike nga sektori publik nuk është mjeti më efektiv dhe i domosdoshëm për arritjen e qëllimit për përmirësimin e shërbimeve të ruajtjes së sigurisë fizike. Shkeljet e kryera nga një ose disa subjekte që operojnë në një treg nuk mund të korrigjohen duke përjashtuar nga ky treg operatorët e tjerë që nuk kanë kryer shkelje dhe që ushtrojnë rregullisht veprimtarinë e tyre. Situata problematike e krijuar për shkak

të mungesës së cilësisë së shërbimit ose shkeljeve të konstatuara nga disa subjekte mund të zgjidhej përmes hapave të tjerë. VKM-ja nr. 177/2019 nuk përmban asnjë element shtesë që të jetë tregues i përmirësimit të cilësisë së shërbimit që do të ofrohet nga shoqëria “Illyrian Guard” sh.a. Për më tepër, administratori i kësaj shoqërie, të krijuar për përmirësimin e cilësisë së shërbimit të ruajtjes dhe sigurisë fizike, është ndër subjektet e dënuara me masë administrative nga Drejtoria Vendore e Policisë Durrës, ndërkohë që pikërisht problematikat e lindura nga këto shkelje janë bërë shkak për inicimin e VKM-së.

- 8.4. *Rezervën ligjore*, të parashikuar në nenin 118 të Kushtetutës, konkretisht pikat 2 dhe 3, të këtij neni, pasi VKM-ja nr. 177/2019 nuk gjen mbështetje në ligjin e posaçëm nr. 108/2014, i cili përbën edhe bazën ligjore të saj. Kjo VKM ka përcaktuar si bazë ligjore nenin 81, pika 2, të ligjit nr. 108/2014, ndërkohë që, në tejkalim të tagrave të dhëna nga ligji, ka krijuar një subjekt me kapital shtetëror (“Illyrian Guard” sh.a.), të ndryshëm nga Policia e Shtetit, duke përcaktuar edhe detyrimin e institucioneve dhe subjekteve të tjera publike për lidhjen e kontratës me të. Themelimi i shoqërisë shtetërore të ruajtjes dhe sigurisë fizike, si dhe dhënia e ekskluzivitetit të kontratave publike në këtë fushë tejkalon çështjet që duhet të trajtohen nga VKM-ja dhe nuk përputhet me parimet për nxjerrjen e saj. Në rastin konkret, norma autorizuese ka përcaktuar organin kompetent dhe çështjet që duhet të trajtohen prej tij, të cilat janë llojet e shërbimeve dhe tarifat respektive. Në rast të ngjashëm, konkretisht Qendrës së Shërbimeve Arsimore, Këshilli i Ministrave, në përputhje me autorizimin e dhënë nga ligji, ka vendosur caktimin e tarifave, mënyrën e arkëtimit, ndarjen e të ardhurave dhe përcaktimin e programit buxhetor ku do të vendosen këto të ardhura, pa krijuar subjekte të tjera tregtare që i nënshtrohen ligjit për tatimin mbi të ardhurat. Po kështu, Policia e Shtetit nuk është subjekt i ligjit nr. 7926, datë 20.04.1995 “Për transformimin e ndërmarrjeve shtetërore në shoqëri tregtare”, të ndryshuar. Sipas nenit 4 të ligjit nr. 108/2014 ajo është institucion i administratës shtetërore, person juridik publik në varësi të ministrisë përgjegjëse për rendin dhe sigurinë publike dhe për menaxhimin e sistemit buxhetor për arkëtimin e pagesave nuk është e nevojshme krijimi i formës së shoqërisë private të ruajtjes dhe sigurisë fizike. VKM-ja ka disponuar në kundërshtim me nenin 81 të ligjit nr. 108/2014, duke krijuar përplasje kompetencash mes Ministrisë së Brendshme dhe Policisë së Shtetit, pasi kjo e fundit është institucion i ndryshëm dhe i veçantë nga Ministria e Brendshme

dhe ministri nuk ndërhyt në pavarësinë dhe në drejtimin operacional të saj. VKM-ja nr. 177/2019 ka trajtuar çështje të tjera që nuk janë autorizuar nga norma ligjore, në kundërshtim me parimet e kuadrit ligjor në fuqi. Çështjet të cilat i janë deleguar Këshillit të Ministrave, më konkretisht për caktimin e tarifave, ky i fundit ia ka deleguar një organi tjetër shtetëror, në kundërshtim me paragrafin 3 të nenit 118 të Kushtetutës.

- 8.5. MSA-në, konkretisht nenet 71 dhe 74 të saj, pasi në kundërshtim me ligjin nr. 9374/2005 shtrembëron konkurrencën, duke favorizuar një subjekt me kapital shtetëror, të cilit i jep përparësi absolute në lidhjen e kontratave për ofrimin e shërbimit të ruajtjes dhe sigurisë fizike, çka përbën ndihmë shtetërore në kuptim të nenit 71 të MSA-së. Duke qenë se sipas nenit 74 të MSA-së shoqëritë e Bashkimit Evropian gëzojnë të drejtën të operojnë në tregun shqiptar në situatë të njëjtë dhe jo më pak të favorshme se shoqëritë shqiptare, VKM-ja e kundërshtuar prek edhe veprimtarinë e këtyre shoqërive.

III

Vlerësimi i Kolegjit

9. Çështja e legjitimitetit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me inicimin e një procesi kushtetues. Çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134 pika 1, shkronja “i” dhe pika 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë edhe kriteret kumulative të nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike efektive, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

10. Kriteret e lartpërmendura për pranueshmërinë e ankimit kushtetues individual janë të natyrës kumulative, pra duhet të plotësohen njëkohësisht. Në këtë vështrim, mjafton mosplotësimi i njërit prej tyre që kërkuuesi të mos legjitimohet për vënien në lëvizje të gjykimit kushtetues.

11. Në kuptim të sa më sipër, Kolegji vlerëson se kërkuësja legjitimohet *ratione personae*, pasi kanë qenë palë paditëse në procesin gjyqësor, përmes të cilit ka kundërshtuar

VKM-në nr. 177/2019, për rrjedhojë provon interesin e saj të drejtpërdrejtë në çështjen e parashtruar.

12. Për sa i takon kriterit të *shterimit të mjeteve juridike*, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës, individit mund t’i drejtohet Gjykatës për cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, pasi të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike efektive. Kjo nënkupton që ankuesi duhet të shfrytëzojë në rrugë normale mjetet juridike, të cilat janë të përshtatshme, të disponueshme dhe të frytshme për një çështje konkrete. Shterimi i mjeteve përbën parakusht që duhet përmbushur nga kërkuesi, i cili para se t’i drejtohet Gjykatës Kushtetuese duhet të vërtetojë se ka përdorur të gjitha mjetet ligjore të njohura nga ligji dhe të mjaftueshme për të rivendosur të drejtat e shkelura (*shih vendimin nr. 43, datë 27.12.2022 të Gjykatës Kushtetuese*).

13. Ndërsa në lidhje me ankimin kushtetues individual me objekt kundërshtimin si të papajtueshëm me Kushtetutën të ligjit ose aktit normativ, Gjykata ka theksuar se, si rregull, ligji zbatohet përmes akteve të organeve publike ose vendimeve gjyqësore, prandaj individit duhet, së pari, t’i kundërshtojë ato në gjykatat kompetente, duke shteruar të gjitha mjetet që parashikon sistemi ynë juridik. Kjo ka rëndësi edhe për të provuar se kërkuesi është prekur personalisht, drejtpërdrejt dhe realisht. Megjithatë, ligji ka parashikuar edhe rastet kur përmbushja e këtij kriteri është e pamundur (legjislacioni nuk parashikon mjete juridike ose ato janë joefektive) (*shih vendimin nr. 12, datë 24.05.2022 të Gjykatës Kushtetuese*).

14. Në rastin konkret, kërkuesja ka pretenduar se i ka shteruar mjetet juridike efektive, pasi i është drejtuar më parë Gjykatës Administrative të Apelit dhe Gjykatës së Lartë për shfuqizimin e VKM-së nr. 177/2019. Kolegji vëren se kërkuesja, si organizatë, nuk ka zgjedhur t’i drejtohet Gjykatës drejtpërsëdrejti për kontrollin e kushtetutshmërisë së këtij akti normativ, sipas kompetencës së parashikuar në nenin 131, pika 1, shkronja “c”, të Kushtetutës, edhe pse në bazën ligjore ka vënë edhe nenin 49, shkronja “d”, të ligjit nr. 8577/2000, që i referohet kontrollit konkret të akteve normative nga kjo Gjykatë vënë në lëvizje nga organizatat. Ajo i është drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual pas përfundimit të procesit në dy shkallët e gjyqësorit të zakonshëm dhe pasi ka shteruar mjetet e zakonshme të ankimit. Pretendimet e paraqitura në Gjykatë për kundërshtimin e VKM-së i ka ngritur, në thelb, në kërkesën drejtuar Gjykatës Administrative të Apelit dhe në rekursin drejtuar Gjykatës së Lartë. Për rrjedhojë, Kolegji çmon se kërkuesja e plotëson kriterin e shterimit të mjeteve juridike efektive, pasi nuk ka mjet tjetër ligjor për mbrojtjen e të drejtave kushtetuese.

15. Lidhur me legjitimitimin *ratione temporis*, Kolegji vëren se objekt kundërshtimi në Gjykatë janë vendimet e Gjykatës Administrative të Apelit dhe të Gjykatës së Lartë në lidhje

me pretendimet e saj për VKM-në nr. 177/2019. Neni 71/a, pika 1, shkronja “b”, i ligjit nr. 8577/2000, ka parashikuar afatin ligjor 4-mujor nga konstatimi i cenimit për paraqitjen e ankimit kushtetues individual, ndërsa neni 50, pika 4, i po këtij ligji parashikon se individët mund të paraqesin kërkesë për papajtueshmërinë e ligjit ose të akteve të tjera normative me Kushtetutën, ose me marrëveshjet ndërkombëtare të ratifikuara brenda 4 muajve nga konstatimi i cenimit. Në rastin e ankimit kushtetues individual konstatimi i cenimit, si rregull, nuk përkon me çastin e hyrjes në fuqi të ligjit ose aktit normativ, por afati ligjor llogaritet nga çasti kur akti fillon të prodhojë efekte për kërkuesen ose, thënë ndryshe, kur ndaj saj zbatohet ligji ose akti normativ (*shih vendimin nr. 12, datë 24.05.2022 të Gjykatës Kushtetuese*).

16. Në drejtim të këtij legjitimimi, Kolegji konstaton se vendimi më i fundit i gjykatave të zakonshme është ai i Gjykatës së Lartë, i cili mban datën 22.11.2021, kurse ankimi kushtetues individual është paraqitur në datën 07.10.2022. Lidhur me këtë kriter, kërkuesja ka pretenduar se është vënë në dijeni për vendimin e Gjykatës së Lartë në datën 08.06.2022 dhe se sekretaria gjyqësore e asaj gjykate nuk e ka njoftuar në zbatim të nenit 485/b të Kodit të Procedurës Civile (KPC). Pretendimet e saj në lidhje me këtë kriter legjitimues, kërkuesja i ka mbështetur në vendimin nr. 14, datë 21.06.2022 të Gjykatës Kushtetuese, sipas të cilit vetë Gjykata e Lartë ka pranuar se aplikimi i ndryshimeve të reja për komunikimin e vendimit në mënyrë elektronike ka filluar në muajin qershor të vitit 2021.

17. Në lidhje me këtë pretendim, me vendimin e ndërmjetëm të datës 14.12.2022, Kolegji i Gjykatës vendosi kthimin e kërkesës për plotësim, me qëllim që kërkuesja të saktësonte dhe qartësonte argumentet e saj në lidhje me datën 07.10.2022 të paraqitjes së kërkesës në këtë Gjykatë.

18. Nga materialet e vëna në dispozicion nga kërkuesja pas vendimit për kthimin e kërkesës për plotësim, Kolegji vëren se sipas shkresës nr. 177/1 prot., datë 19.01.2023 të kancelarit të Gjykatës së Lartë, vendimi i kundërshtuar i Kolegjit Administrativ të asaj gjykate është bërë i disponueshëm për palët në datën 30.12.2021 dhe është publikuar në faqen zyrtare të gjykatës në datën 14.01.2022. Nga ana tjetër, në argumentet e datës 20.01.2023, në drejtim të legjitimitetit *ratione temporis*, kërkuesja ka pretenduar se: si kopja e kërkesëpadisë, ashtu edhe ajo e rekursit përmbanin adresën postare të përfaqësuesve ligjorë të saj; kopja e vendimit me shënimin “u mor në sportel në datën 08.06.2022” është i vetmi njoftim që, në përputhje me rregullat e njoftimit të akteve sipas KPC-së, ajo ka për vendimin e Gjykatës së Lartë. Po sipas saj, në zbatim të nenit 485/b, të interpretuar së bashku me kreun IV të titullit VI të pjesës së parë të këtij kodi, njoftimi në adresën e saktë të përfaqësuesit ligjor përbën mënyrë të detyrueshme ligjore njoftimi, ndërsa njoftimi në adresën elektronike nuk parashikohet nga

kuadri ligjor në fuqi. Njoftimi përmes publikimit në faqen zyrtare të gjykatës, si një ndër format e shpalljes publike të akteve të gjykatës, ka karakter plotësues dhe nuk zëvendëson format e tjera të njoftimit, të cilat janë të detyrueshme për gjykatën. Në zbatim të nenit 141 të KPC-së, mungesa e një adrese elektronike nuk e shkarkon gjykatën nga detyrimi për njoftimin e akteve përmes mënyrave të tjera të parashikuara në ligj. Po kështu, kërkesja ka pretenduar se në zbatim të nenit 131/b të KPC-së, nuk rezulton që në rastin e saj, si person juridik, Gjykata e Lartë të ketë bërë njoftimin me shpallje përmes afishimit të tij në selinë e saj, pavarësisht përcaktimit të kësaj adrese në padi, ankim dhe rekurs.

19. Në lidhje me këto argumente të kërkeses, Kolegji vëren se neni 485/b i KPC-së “Njoftimi i vendimit të Gjykatës së Lartë” referon në nenin 316 të këtij kodi, ndërsa paragrafi 2 i këtij të fundit, në nenet 128 e vijues të KPC-së, që përcaktojnë mënyrat e njoftimit të akteve, ndër të cilat, neni 141 i KPC-së parashikon edhe atë të njoftimit elektronik. Bazuar në këtë dispozitë, si dhe në kompetencat e parashikuara në nenin 37 të ligjit nr. 98/2016 “Për organizimin e pushtetit gjyqësor në Republikën e Shqipërisë”, me urdhrin nr. 131, datë 02.07.2021 “Për publikimin e datave të gjykimeve dhe njoftimin e palëve”, zëvendëskryetari i Gjykatës së Lartë ka përcaktuar detyrimin e sekretarisë gjyqësore të këtij institucioni për njoftimin në rrugë elektronike të palëve për të tre llojet e gjykimeve para saj, konkretisht ato administrative, civile dhe penale (*shih pikën 5 të këtij urdhri*).

20. Për sa më lart, Kolegji konstaton se as në kërkesëpadinë drejtuar Gjykatës Administrative të Apelit dhe as në rekursin drejtuar Gjykatës së Lartë, kërkesja nuk ka deklaruar si të dhënë adresën e postës së saj elektronike. Në këto kushte, sekretaria gjyqësore e Gjykatës së Lartë ka qenë në pamundësi të njoftimit të saj, sipas parashikimit të urdhrit nr. 131/2021 të zëvendëskryetarit të kësaj gjykate. Në kushtet kur vendimi i fundit në kohë që ka vendosur në lidhje me të drejtat që kërkesja pretendon se i janë shkelur nga zbatimi i VKM-së nr. 177/2019 është ai i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, i cili është bërë i disponueshëm në datën 30.12.2021 dhe kërkesa është paraqitur në Gjykatë në datën 07.10.2022, Kolegji vlerëson se kërkesa është paraqitur jashtë ligjor afatit 4-mujor, ndaj dhe kërkesja nuk legjitimohet *ratione temporis* në kërkesën e saj sipas objektit.

21. Në përfundim, Kolegji çmon se kërkesa nuk plotëson kriteret ligjore paraprake për kalimin e saj për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pika 2, shkronja “ç”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.